

za vstopnino? Dijaki so napenjali vse svoje moči, da bi Vam priredili podučljiv in vesel večer, a Vi farani, katerim na ljubo se je vse godilo, zavrgli ste njih ponudbo, ponudbo svojih sinov ter bratov in tovarišev, ki si bistrijo um po šolah v slavo in čast vašo in vse slovenske domovine!

A rekli bodete, ta denar, katerega naberete pri takih prilikah, zleti kmalu potem s sladkim vincem po dijaških grlih. Temu pa ni taka; da se prepričate o neresnici te trditve, prosim vas, Jurjevcane, da pojedete v kar največjem številu k zborovanju vašega bralnega društva; tam bodete slišali, da se je vsak novič, katerega smo dobili pri veselici, obrnil društvu v korist; upoštevati pa seveda morate obilne stroške, ki so v zvezi s prireditvijo veselice — vabila, koleki, oder! Pojdite torej, dragi Jurjevcane, k zborovanju, videli bodete, da domači dijaki nimajo za svoj trud ničesar, kakor sladko zavest, da so morebiti kaj koristili vrlim svojim rojakom ter s tem celemu slovenskemu narodu. Torej na svidenje v jesen! J.

Cerkvene zadeve.

Ob grobu vrlega Slovenca.

Milo in tužno so doneli dne 29. prosinca t. l. vbrani št. Jernejski zvonovi v zadnjo čast možu, kateri zasluži nekaj vrstic v spomin v »Slov. Gospodarju«. Ta mož, na široko znan, bil je Matej Jurše, kmet v Ličenci, kateri je po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, umrl že v precej visoki starosti. Ranjki je bil pobožen in veren kristjan, ter iskren narodnjak; lepšale so ga lastnosti, ki so Bogu ljube, a dandanes redke. Gospodaril je kot vdovec prej s svojo že tudi pokojno sestro, in pozneje z dvema sinovoma. Ker je bil božji mir in blagoslov pri hiši, živeli so zadovoljno in srečno, ter drugim v izgled. Da je bil pokojnik zares pravi domoljub, pričajo nam mnoge knjige in časopisi, katere nahajamo v njegovej, čitalnici podobni sobi. Če je izišla nova podučna in zabavna knjiga, pri njem se je gotovo dobila; tako tudi vse Mohorjeve knjige od družbinega začetka; zatem Novice, Zgodnja Danica, Slov. glasnik, Slov. Gosp. 23 letnikov, Zora, Mir, Domoljub, Domovina, Kmetovalec, Dom in Svet, Cvetje i. dr. Te in druge liste je modri Matej lepo hranil vedoč, da je tudi v starem spisu mnogo koristnega najti v svojem času. Ni se zmenil ranjki za očitjanja in zavist mlačežev, kateri trdijo, da je škoda denarja, ki se v to izdaje, in časa, kateri se potrat. Dobro je vedel, da je to glavnica ali kapital, ki donaša mnogo obrestij, kajti očividno se je to pri njem in njegovih pokazalo, kakor tudi pri gospodarstvu. — Le malo časa je pokojnik solo obiskoval, a iz mnogih knjig in časnikov izvežbal se je prav dobro, kar mu je zelo koristilo, da je kot občinski predstojnik in tajnik krajn. šol. sveta lepo slovenski uradoval, dasi je tudi nemški umel. Pri volitvah v razne zbornice se je vedno za narodnost potegoval, ter trdno stal za »našo stvar«, in se nikdar ni dal pregovoriti, da bi zatajil svojo narodnost. Ker je bil pokojnik miroljuben mož in redek značaj, kličemo mu znanci in prijatelji tužnega srca: Počivaj v miru, blaga duša, lahka ti zemljica! Tolazimo se, kajti:

Križ nam sveti govori,
Da vidimo se nad zvezdami!

Cerkvena glasba.

Missa de Spiritu sancto, op. 7. za mešani zbor zložil in mil. opatu celjskemu Frančišku Ogradiju

posvetil Jan. Pogačnik. Cena 60 kr. pri skladatelju, organistu opatijske cerkve v Celju. Po pošti 2 kr. več. Maša je sprejeta v splošni ceciljanski katalog pod št. 1608, je označena kot lahka, pripravna za manjše kore in cerkve dostojna. Zato se priporoča častitim cerkvenim predstojništvom in organistom, da si jo naročijo. Tudi se še dobijo ravno tam naslednje muzikalije: Cerkevni napevi za mešani in moški zbor op. 6. Ta zvezek stane 50 kr. in obsega pesmi: mašne, obhajilne, Marijine, božične, velikonočne in eno postno. Šest Tantumergo op. 5. za 50 kr., ki so tudi v splošni katalog sprejeti. Štiri himne, Kraljici svetega rožnega venca (slovenski tekst) op. 4. za 20 kr. Latinska maša za moški zbor op. 1. za 60 kr. Štiri Marijine pesmi za moški (zadnja za mešani zbor) op. 2. za 40 kr. Češčenje Jezusa, pesmi za moški zbor, op. 3. za 50 kr.

Gospodarske stvari.

Driska pri teletih.

Zelo nevarna je ta bolezen zlasti v prvih tednih mladosti. Povpraša se, odkod prihaja, kje so njeni vzroki. Nikjer drugje, kakor pri kravi, ki doji ali bolje rečeno, v mleku, katero jemlje tele va-se. Ako dobiva krava slabo, sprideno, nezdravo pičo, tudi mleko ne more kaj prida biti, ker se ravna po krmi. Ravno tako neugodno je, če se krmi krava dalje časa le z zelenjem ali če je krma mokra. Tudi se je vdomačila razvada, ki se pa le prepogostokrat sama maščuje, da se namreč slabi, pokvarjeni, celo na pol gnili ostanki ali obrezki krompirja, repe, korenja in drugih stvari kravi ponujajo, češ, več izdajo, ko sama trava. Najslabše in zelo nezdravo za tele je mleko take krave, ki se krmi s takimi rečmi. Na drugi strani pa tudi premastno mleko ni brez slabega upliva na razvoj teleta. Kakor je prazno, vodeno mleko za tele preslabo in ga v razvijanju premalo podpira, tem bolj pa ovira, tako je močno masno mleko za mlado tele premočno, povzročuje notranje bolečine in bolezen.

Se celo zdravila, ki se le prevečkrat podajajo kravam, ki imajo pri sebi tele, se poznajo v mleku in na tem potu tudi pri teletu, a za šibko živalico so navadno premočna. V črevih povzročujejo prisad in oteklino, tako da malokdaj driska izostane.

Pa tudi pri gospodarjih, ki se ne bavijo z mnogovrstnimi zdravili in mazili, ki sicer skrbno pazijo na kravo in njeno krmo, ukradejo se snovi v veliki množini, ki pridejo v mleko in tako teletu v čreva. To se zgodi namreč, kedar se živina napaja; na večjih krajih ima voda le preveliko raznih tvarin, ki v tem slučaju pri teletu povzročujejo isto bolezen, kakor gori omenjena zdravila in sicer drisko. Kar smo do sedaj naštevati, bili so vzroki, ki prihajajo od doječe krave ali od mleka. Pa tudi na tele samo mora se jako paziti. Le prehitro se žival prehladi, če ni v hlevu na varnem kraju, najbolje v kakem kotu, kjer ne pride preprih do nje.

Če ni bolezen nevarna, traja le štiri ali k večjemu pet dni. A drugače je, če ne premine v tem času, ampak od dne do dne hujša in ob enem nevarnejša postaja. Odpadki spreminjajo svojo barvo, so temnozolti ali pa zelenkasti, zelo vodeni in redki, povzročujejo veliko večji smrad, nego li v drugih slučajih. Od samih bolečin ne ve tele, kaj bi storilo, kam bi se postavilo, vedno mezni in hrbet krivi, kakor bi bilo trodovito ali vjedno.

Ni čuda, če vsled take bolezni žival shujša; koža